

Fijne Kerstdagen en een gelukkig nieuw jaar namens VVZA 1

Ook dit seizoen kijk ik (mede namens Marino) terug op de 1^e seizoenshelft van ons vlaggenschip. Natuurlijk blikken wij verderop ook nog even op het nieuwe jaar vooruit.

Uiteindelijk zit hier een trainer met wat gemengde gevoelens. Om eerlijk te zijn, zelfs enigszins negatief. Dit heeft uiteraard alles te maken met de vele (soms onnodige) gelijke spelen in november en december. Als eindverantwoordelijke is het eveneens mijn werk om niet in het moment te blijven leven. Over de langere termijn te oordelen en vooral ook om een team te ontwikkelen voor de (middel) lange termijn. Dit zonder daarbij het resultaat op korte termijn te frustreren. Hieronder probeer ik iedereen in dit proces mee te nemen. Hopelijk hebben jullie veel leesplezier.

Positieve punten:

In vergelijking met vorig seizoen zijn er in een selectie van 19 spelers, 10 nieuwe gezichten te bewonderen. Zoals wel vaker in de historie van onze club, zijn dit op Fabian Veenliet (20 jaar Hooglanderveen) na, allemaal spelers uit onze eigen jeugd. Sterker nog, met Samy Taj (18 jaar) en Felix Stoffels (19 december 17 jaar) lopen er zelfs twee O19-junioren in onze selectie. Zij zijn dit seizoen al vaak in de basis gestart. Diego Schijven en Bryan Prins (beide ook O19) hebben daarnaast hun debuut gemaakt bij het eerste elftal in officiële wedstrijden.

Je hoeft verder de namen en leeftijden van de selectie maar te bekijken en je ziet dat wij dit jaar een jonge ploeg hebben. Het mooie daarbij is dat het vooral ook VVZA jongens betreft. Ik doel op Roy van Putten en Yuri Hartogsveld (beide 19 jaar), die dit jaar nieuw bij de ploeg zijn. Tel daarbij op dat Maik van Elst, Fabian Bakker, Rico van Elst, Leroy de Jeger en Fabian Veenliet ook nog heel jong zijn. Dan is de conclusie gerechtvaardigd, dat VVZA een club is, die talenten een podium durft te bieden. Dat is iets om trots op te zijn in het huidige voetballandschap.

De start van het seizoen was ook zeer positief. Ongeslagen door in de beker en na vier wedstrijden 12 punten, wie had dat durven dromen. In november speelden wij tegen Hoofdklasser Volendam heel verdienstelijk en verloren pas in de slotfase met 1-4. Natuurlijk zag ik als trainer ook in deze fase de mindere punten. Marino en ik bespraken dat ook regelmatig. Als trainer moet je door resultaten heen kijken. Via intensieve trainingen zijn wij blijven investeren in het eruit filteren van onze mindere kanten. Gek genoeg is dat ook gelukt. We zijn slimmer gaan opbouwen en vrijlopen. Daarnaast zijn wij ook zonder bal vooruit gegaan. Wij geven veel minder kansen weg, dan de eerste 4 wedstrijden die gewonnen werden. Waarom is het dan qua resultaten toch minder geworden?

'Mindere positieve punten:'

Helaas kwam hierna dus de klad in de prestaties. Werd er tegen Quick en VDZ bij vlagen nog goed gevoetbald, volgde er bij Arnhemse Boys, in mijn beleving, een wanprestatie. De vele gelijke spelen begonnen te knagen aan het zelfvertrouwen. Daarnaast waren belangrijke en ervaren spelers zoals Freek Rubrech en Rob Hosman geblesseerd. In een jonge selectie als de onze, is dat een fikse aderlating. Dat was 1 van de mogelijke valkuilen, die Marino en ik in de hosanna periode al opmerkten. Meevoetballen met ervaren spelers, is heel wat anders, dan zelf de kar mede moeten trekken.

Tegen SML, Sporting en Roda '46 heb ik echter een ploeg gezien die de rug gerecht heeft. Er werd hard getraind en in de wedstrijden ook hard gewerkt. Volgens afspraak werd er zonder bal goed

gespeeld. SML drong ons ver terug, maar toch kregen wij de grootste kansen in de 1^e helft. Tegen Sporting 70 en Roda 46 hebben wij zoals altijd met veel druk naar voren en aanvallend gespeeld. Wij kwamen ook veelvuldig op de helft van de tegenstander, speelden ons goed vrij, richting de 16-meter, maar daar hield het vaak op. De 5 a 6 kansen die wij per wedstrijd wel kregen, werden helaas niet afdoende benut. Hierdoor kom je ook niet in een positieve flow met veel zelfvertrouwen.

Als wij dan met veel pijn en moeite toch voorkwamen, sloop er angst in de ploeg. Vooral tegen Sporting 70, gingen wij direct achteruit lopen. In plaats van over de linksback blijven doorstappen naar hun 4 mansmiddenveld, stapten wij achteruit. Opeens hadden wij een ondertal op het middenveld en kwam de tegenstander opeens terug in de wedstrijd. Dit terwijl de afspraak is, om zoveel mogelijk pressing te houden. Dat is een stukje onzekerheid, dat er in is geslopen.

De jonge ploeg liep ook echt op zijn laatste benen. Het piept en het kraakt de laatste weken qua fysiek. Tegen Roda'46 vielen Leroy en Youri ook nog eens uit en speelde Freek met veel pijn en op het tandvlees de wedstrijd uit. Daarnaast is voetbal, in essentie, een simpel spelletje. Dat hou ik mijn spelers ook altijd voor. Het is een aaneenschakeling van momenten en momenten beslissen vaak welke kant een wedstrijd op gaat vallen. Scoor je maar 1 x per wedstrijd of helemaal niet (SML), dan is en blijft het wachten totdat de tegenstander dit wel doet. Zeker op ons niveau is het dan steeds moeilijker om op te brengen, wat is afgesproken. Ons laatste probleem is, dat wij in het begin van het seizoen vaak 3 goals per wedstrijd maakten. In de laatste fase lukte ons dit helaas niet meer. Deze punten verklaren eigenlijk de vele gelijke spelen.

Desondanks staan wij met onze ploeg slechts op 2 punten van de nummer 2. Na de winterstop moeten er natuurlijk weer 3-punters gescoord gaan worden. Winnen wij op 26 januari van HDS, dan hebben wij net als vorig seizoen, 20 punten op de helft. Dat moet ons eerste streven worden. Wij moeten wel eerlijk zijn, die overwinningen gaan wij niet zomaar even boeken. Lukt ons dit niet, dan dreigt er een seizoen in de middenmoot. Dat moeten wij natuurlijk niet willen!

Vooruitblik 2020:

Kijkend naar de 2^e seizoenshelft kan ik maar 1 ding doen. Relativeren en rustig blijven analyseren wat er gebeurt is en hoe dit komt. Juist dat is de taak en beïnvloedingssfeer van een trainer. Op het missen van een kans of een bal naar de verkeerde kleur spelen, heb ik in veel mindere mate invloed. Talent en kwaliteit zijn voor een groot deel aangeboren. Ik moet eerlijk zeggen, dat dit soms niet makkelijk te accepteren is. Ieder mens heeft emoties en dat geldt ook voor iedere coach.

Daarnaast is voor mij als jonge hoofdtrainer alles in positieve en negatieve zin, natuurlijk nieuw. Gelukkig heb ik daarom ook de ervaren Marino Osimani aan mijn zijde. Ik heb in ieder geval gemerkt, dat ik mijn hoofd goed cool heb leren houden. Op Arnhemse Boys na, was en bleef ik betrekkelijk rustig, rationeel en analytisch. Dus niemand hoeft zich zorgen te maken om VVZA 1. Wij weten in ieder geval wat er beter moet in het nieuwe jaar. Wij gaan daar over praten op ons trainingskamp en natuurlijk op trainen. Wij hebben alle vertrouwen dat de overwinningen snel weer volgen.

Als ik naar de ploeg kijk in het nieuwe jaar, dan is 1 ding belangrijk. Dat onze selectie op adem komt. Alle pijntjes verdwijnen en iedereen weer fris en fruitig op het veld verschijnt in januari. Het positieve van de mindere fase, is dat onze jongste spelers ook in sneltreinvaart zich ontwikkelen. De stap van een O19, die op 1^e klasse niveau acteert, naar senioren 3^e klasse is een grote. Daarnaast zijn in onze competitie de verschillen klein. Bijna iedereen, kan van iedereen winnen en dus ook verliezen. Wij hebben niet de ploeg die alle tegenstanders even de vernieling in speelt. SML en FC Jeugd waren

terechte nederlagen en zij zijn als ploeg verder, vooral op technisch vlak. Alle andere wedstrijden hebben wij echter gewonnen of hadden wij kunnen winnen.

Het blijft ook na de winterstop, elke wedstrijd weer, knokken, strijden en proberen tot goals te komen. Defensief staat de ploeg op de rails. Ondanks ons aanvallende spel, incasseren wij betrekkelijk weinig tegentreffers. Na de winterstop gaan wij proberen de opbouw op eigen helft en op die van de tegenstander te verbeteren en komen wij hopelijk weer makkelijker tot scoren. Het zou mooi zijn als wij met onze jonge groep een periode kunnen bemachtigen. Lukt dat niet, dan moet er in ieder geval een zeer solide basis liggen voor het nieuwe seizoen.

Als de jeugd dan weer een seizoen verder is, de ervaren spelers er nog een jaar aan vastplakken en er wellicht nog wat versterkingen komen (uit de jeugd of elders), dan staat er voor het volgende seizoen een ploeg, die zeker voor een periode mee moet kunnen doen. Het is mijn eer te na, om dat scenario echter nu al te accepteren. Ik weet dat mijn spelers graag willen, mijn hele staf en ik zeker weten. Wij gaan er alles aan doen, om na de winterstop een goede serie neer te zetten en zo hopelijk weer in de nacompetitie te belanden. DCG gaan wij daar dit seizoen in ieder geval niet treffen.

Namens de gehele staf, wens ik iedereen fijne kerstdagen toe en een zeer voorspoedig 2020. Hopelijk zien wij al onze trouwe supporters ook dan weer langs de lijn staan. Tevens wil ik de spelers en begeleiding van VVZA 2 via deze weg laten weten, dat ik bijzonder trots ben op hun prestatie tot op heden. Hou dit vol, de titel lonkt.

Met een laatste kerstgroet en kerstknuffel,

Sebastian Verhoeve